

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یادداشت:

به دنبال نشر لیست به اصطلاح کاندید های انتخابات در "ولسی جرگه" و با مشاهده نام های تنی چند از آنانیکه ادعای سابقه مبارزاتی می کردند، یک تن از گزارشگران پورتال ابتکار به خرچ داده، ضمن طرح یک سؤال مختصر خواست نظر آنانی را در زمینه جویا شود که سابقه مبارزاتی داشته موضعگیری شان در قبال همچو مسایلی می تواند خط فکری طیف وسیعی از هواداران و متعلقین جنبش چپ را در جهت درستی متاثر سازد. به همین سلسله، از نخستین کسی که پرسش به عمل آورده ایم، آقای "ش. آهنگر" است که در ذیل پرسش ما و پاسخ ایشان را تقدیم می داریم:

اداره پورتال AA-AA

فرد دوم: یکی از شخصیت های طراز اول جنبش ملی دموکراتیک
فرد سوم: مبارز نستوه آقای داکتر میر عبدالرحیم عزیز یک تن از متصدیان پورتال

بعد از تعارفات معمولی:

سؤال:

در این روزها با اعلام نام نویسی کاندیداهای انتخابات پارلمانی تب وکیل شدن با لا گرفته و عده زیادی، من جمله تنی چند از روشنفکرانی که سابق دم از مبارزه میزدند، نامها و عکسهای شانرا در لیست کاندیدا ها به نمایش گذاشته اند. میخواهم نظر شما را در مورد انتخابات و به ویژه، در شرایط حاکم در افغانستان داشته باشیم.

در مورد "انتخابات پارلمانی"

در یک نظام دست نشانده و در یک کشور اشغال شده هیچ عملکرد با ارزش سیاسی در چوکات اداره مستعمراتی آنهم در سطح ملی نمیتواند از اراده مردم نمایندگی کند. در افغانستان کنونی با موجودیت نیرو های اشغالگر خارجی و استقرار یک نظام تحت حمایت بیگانگان به راه انداختن فعالیتی به نام "انتخابات" صرف یک ابتکار استعماری است. در همچو یک نظام اراده ملی در هیچ موردی تجلی نمی یابد و خواست های ملت مورد پذیرش قرار نمی گیرد.

امپریالیسم سعی می ورزد به تجاوز و موجودیت خود در کشور مورد نظر حقانیت بخشد و انتخابات هم یکی از بهترین ابتکارات استعماری درین راستا شمرده می شود. امپریالیسم افراد مشخصی را با اعطای رشوه های بزرگ به نام رهبران قومی و مذهبی بر می گزیند تا آنها کتله های مردم را به دنبال خویش بکشند و با جبر و اکراه و نیرنگ به پای صندوق های رای ببرند.

لاکن مایوس کننده از نظرگاه من، سهیم شدن کسانی به اصطلاح "انقلابی" و "ملی گرا" است در چنین پروسه ای. درحالیکه سال ها عضو سازمان های انقلابی و آزادیبخش بودند و کوس انقلاب را می نواختند و حنجره پاره می کردند. سؤال درین جاست که چرا و چطور این انقلابیون مضحک به یکبارگی سقوط کردند و خود را درست تسلیم امپریالیسم نمودند؟ من جواب به این سؤال را در دو حالت می بینم. اول اینکه این افراد از همان آغاز به سازمان مربوط، ایدئولوژی و دوستان هم رزم خود صادق نبودند و طور کاذب انقلابی گری می کردند تا ازین طریق بتوانند به هدفی و مقامی دست یابند. حال که این مأمول برآورده نشد، تسلیم طلبی را پیشه می کنند و به همه کردار و گفتار های انقلابی پشت پا می زنند تا کامگار شوند. دوم اینکه وعده های استعماری در اعطای مقام و وسوسه پول دار شدن شخصیت چنین انسان های ضعیف و ناتوان را به آسانی منهدم می کند و در بند خود می کشد. این دو حالت از نگاه اینجانب زمینه ساز انهدام شخصیت ها بوده است.

من به راه انداختن "انتخابات" پارلمانی افغانستان مستعمره را رد نموده و اشتراک افراد مختلف را به هر قشر، گروه و ایدئولوژی و مکتب سیاسی که متعلق اند، به شدت محکوم می نمایم.

پرسنده: از شرک تان در این پرسش و پاسخ و همچنین از پاسخ تان که مثل همیشه صریح و روشن است یک جهان ممنون

داکتر عزیز: از شما هم تشکر، که از یک طرف چنین موضوعی را به بحث گذاشته اید و از جانب دیگر به من نیز فرصت ابراز نظر دادید. شاد و موفق باشید